

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o dodání zboží nebo poskytnutí služeb usnadněná elektronickými rozhraními a zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani a uskutečňující prodej zboží na dálku a určitá domácí dodání zboží

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Článek 397 směrnice Rady 2006/112/ES¹ (dále jen „směrnice o DPH“) stanoví, že „Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení této směrnice“.

Na tomto základě stanoví nařízení Rady (EU) č. 282/2011² (dále jen „prováděcí nařízení o DPH“) závazná prováděcí pravidla k určitým ustanovením směrnice o DPH. Konkrétně kapitola XI oddíl 2 tohoto nařízení obsahuje podrobná ustanovení o používání zvláštních režimů pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani, jak je stanoveno v člancích 358 až 369k směrnice o DPH (tzv. „zjednodušené jedno správní místo“). Zjednodušené jedno správní místo umožňuje poskytovatelům těchto služeb používat internetový portál v členském státě, v němž jsou identifikováni, k odvodu DPH splatné v ostatních členských státech.

Dne 5. prosince 2017 přijala Rada směrnici (EU) 2017/2455³ (dále jen „směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování“), kterou se mění směrnice o DPH a která mimo jiné:

- rozšiřuje oblast působnosti zjednodušeného jednoho správního místa na všechny druhy služeb, jakož i na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a na prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, takže zjednodušené jedno správní místo mění na jedno správní místo,
- zavádí zvláštní ustanovení vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují určitá dodání uskutečněná jinými osobami povinnými k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek.

Cílem tohoto návrhu je stanovit podrobná prováděcí pravidla, která jsou zapotřebí na podporu těchto změn směrnice o DPH, jež se použijí od 1. ledna 2021. Toho je dosaženo změnou prováděcího nařízení o DPH.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Tento návrh obsahuje podrobná ustanovení, jež jsou zapotřebí k provedení směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování, která je součástí akčního plánu v oblasti DPH⁴.

• Soulad s ostatními politikami Unie

Kromě akčního plánu v oblasti DPH byla směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování označena za klíčovou iniciativu v rámci strategie pro jednotný digitální trh⁵, jakož i strategie pro jednotný trh⁶ a akčního plánu v oblasti elektronické veřejné správy⁷.

¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (přepracování) (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

³ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

⁴ COM(2016) 148 final – „Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí“.

⁵ COM(2015) 192 final.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Tento návrh vychází z článku 397 směrnice o DPH. Tento článek stanoví, že Rada na návrh Komise jednomyslně přijímá opatření nezbytná k provedení této směrnice.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh pozměňuje podrobná ustanovení, jež jsou zapotřebí pro řádné fungování zjednodušeného jednoho správního místa stanoveného v prováděcím nařízení o DPH po rozšíření jeho oblasti působnosti. Fungování jednoho správního místa závisí na informačním systému EU, který umožňuje elektronickou výměnu informací o registraci k DPH a přiznáních k dani mezi členskými státy a který musí být založen na harmonizovaných podrobných právních předpisech. Provádí rovněž ustanovení obsažená ve směrnici o DPH v oblasti elektronického obchodování, která se týkají osob povinných k dani usnadňujících dodání zboží nebo poskytování služeb prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek. Tato ustanovení musí všechny členské státy uplatňovat harmonizovaným způsobem tak, aby se nevytvářely mezery, jež by mohly vést ke ztrátám příjmů.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

• Proporcionalita

Návrh je nezbytný k přizpůsobení prováděcího nařízení o DPH, aby se zohlednila ustanovení směrnice o DPH ve znění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování. Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, tj. nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů sledovaných směrnicí o DPH v oblasti elektronického obchodování.

• Volba nástroje

Návrh pozměňuje prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o DPH.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Posouzení dopadů připojené k návrhu Komise vedoucímu k přijetí směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování obsahovalo hodnocení zjednodušeného jednoho správního místa a určilo řadu nedostatků, jako jsou složité opravy daňového přiznání osobami povinnými k dani. Těmito nedostatky se zabývala směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování, je však nutné stanovit v prováděcím nařízení o DPH podrobná prováděcí ustanovení.

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Komise uskutečnila několik kol konzultací s orgány členských států z daňové i celní správy v rámci skupiny pro budoucnost DPH. Sešla se rovněž s dotčenými podniky, a to v rámci skupiny odborníků na DPH i cílených schůzek s provozovateli elektronických rozhraní a poštovních služeb. V březnu 2018 se mimoto na Maltě uskutečnilo pracovní setkání v rámci programu Fiscalis 2020, na němž zástupci daňových a celních správ a dotčených odvětví

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

podnikání projednali společně záležitosti vyplývající z provádění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Dotčená opatření mají čistě technickou povahu a pouze objasňují uplatňování ustanovení přijatých Radou. Posouzení dopadů nebylo proto zapotřebí.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Tento návrh provádí směrnici o DPH v oblasti elektronického obchodování, která rozšiřuje působnost zjednodušeného jednoho správního místa na veškeré přeshraniční poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli a prodej zboží na dálku (uvnitř EU i ze třetích zemí nebo území do EU). Jedno správní místo představuje pro dotyčné dodavatele významné zjednodušení v tom, že jim umožňuje přiznat a odvést DPH v jednom členském státě s ohledem na všechna dodání uskutečněná pro příjemce v ostatních členských státech. To je obzvláště důležité pro malé a střední podniky, pro něž jsou náklady na plnění povinností v oblasti DPH relativně významnější než u větších společností.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Na provádění bude dohlížet Stálý výbor pro správní spolupráci s podporou svého podvýboru pro IT, Stálého výboru pro informační technologie.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

1. **Nepřímý zásah dodavatele do odeslání či přepravy**

V čl. 14 odst. 4 směrnice o DPH ve znění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování je definován „prodej zboží na dálku uvnitř Společenství“ a „prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí“. Tyto definice se vztahují i na dodání zboží v případě, že dodavatel zasahuje nepřímo do jejich odeslání či přepravy příjemci. Aby bylo zajištěno správné a jednotné uplatňování těchto definic, je nutné stanovit význam pojmu „nepřímo“. Dosud byl tento pojem objasněn pouze v pokynech výboru pro DPH. Návrh vkládá znění těchto pokynů do prováděcího nařízení o DPH ke zvýšení právní jistoty pro hospodářské subjekty i daňové správy (čl. 1 bod 1 písm. b) o vložení nového článku 5a do nařízení).

2. **Ustanovení týkající se elektronických rozhraní**

Články 14a a 242a směrnice o DPH ve znění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování zavádějí zvláštní ustanovení týkající se elektronických rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma nebo portál, usnadňujících některá dodání zboží nebo poskytování služeb jinými osobami povinnými k dani. V prohlášení obsaženém v zápisu Rady týkajícím se přijetí směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování Rada Komisi

vyzvala, aby navrhla nezbytná prováděcí pravidla k uplatňování těchto ustanovení, přičemž by měly být zohledněny tyto aspekty:

- definice situace, kdy má být osoba povinná k dani považována za osobu usnadňující prodej zboží nebo poskytování služeb prostřednictvím elektronického rozhraní (to je navrhováno v čl. 1 bodu 1 písm. b) o vložení nového článku 5b do nařízení a v bodu 4 o vložení nového článku 54b do nařízení),
- konkrétní ustanovení týkající se podmínek pro určení toho, kdy je platba přijata, za účelem stanovení zdaňovacího období, ve kterém by měla být přiznána dodání uskutečněná osobami povinnými k dani, které usnadňují dodání zboží ve Společenství prostřednictvím elektronického rozhraní, nebo osobami povinnými k dani, které využívají zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží ze třetích území nebo třetích zemí (to je upřesněno v čl. 1 bodu 3 o vložení nové kapitoly Va a článku 41a do nařízení a v bodu 5 o vložení nového článku 61b do nařízení),
- druh informací, které mají být obsaženy v záznamech osob povinných k dani usnadňujících dodání zboží a poskytování služeb ve Společenství prostřednictvím elektronického rozhraní. Je třeba vzít v úvahu to, jaké informace mají tyto osoby povinné k dani k dispozici, jaké informace jsou relevantní pro daňové správy a jaké informace jsou přiměřené pro účely ustanovení, jakož i nutnost souladu s obecným nařízením (EU) 2016/679 o ochraně osobních údajů (viz čl. 1 bod 4 o vložení nového oddílu 1a a článku 54c do nařízení).

V návaznosti na diskuse s orgány členských států a podniky je v čl. 1 bodu 1 písm. b) do prováděcího nařízení o DPH vložen nový článek 5c, který upřesňuje, že:

- pokud se má za to, že elektronické rozhraní zboží obdrželo a dodalo samo, nenese odpovědnost za úhradu částky daně, která převyšuje přiznanou a odvedenou DPH z prodeje uskutečněného prostřednictvím elektronického rozhraní. Toto ustanovení je nezbytné, aby mohly členské státy osvobodit elektronická rozhraní od plateb dodatečné DPH, pokud je elektronické rozhraní závislé na informacích poskytnutých dodavatelem prodávajícím zboží prostřednictvím elektronického rozhraní a může prokázat, že jednalo v dobré víře,
 - předpokládá se, že dodavatel prodávající zboží prostřednictvím rozhraní je osobou povinnou k dani a příjemce je osobou nepovinnou k dani. Tato domněnka zbavuje rozhraní důkazního břemene s ohledem na postavení prodávajícího a příjemce.
3. Ustanovení týkající se rozšíření oblasti působnosti jednoho správního místa (čl. 1 bod 5 o nahrazení kapitoly XI oddílu 2 prováděcího nařízení o DPH)

Většina těchto ustanovení aktualizuje oddíl 2 kapitoly XI prováděcího nařízení o DPH, který obsahuje prováděcí ustanovení nezbytná pro řádné fungování zjednodušeného jednoho správního místa po rozšíření jeho oblasti působnosti.

V důsledku konzultace se zúčastněnými stranami se mimoto navrhuje řada změn, které jdou nad rámec pouhého sladění těchto ustanovení s rozšířením oblasti působnosti zjednodušeného jednoho správního místa. Uvedené změny se týkají těchto záležitostí:

- a) Článek 369q směrnice o DPH ve znění směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování stanoví, že členský stát identifikace přidělí identifikační číslo zprostředkovateli jednajícímu jménem a na účet osoby povinné k dani, která využívá jedno správní místo v případě prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území

nebo třetích zemí. V článku 57e prováděcího nařízení o DPH se vkládá druhý pododstavec, který objasňuje, že toto identifikační číslo představuje povolení, které mu umožňuje jednat jako zprostředkovatel, a zprostředkovatel je nemůže použít k přiznání DPH ze zdanitelných plnění.

- b) Článek 57g prováděcího nařízení o DPH stanoví, že pokud osoba povinná k dani dobrovolně ukončí používání režimu zjednodušeného jednoho správního místa bez ohledu na to, zda pokračuje v dodávání zboží nebo poskytování služeb, pro něž lze tento režim využít, je ze zjednodušeného jednoho správního místa ve všech členských státech vyňata po dobu dvou kalendářních čtvrtletí. Toto ustanovení je zrušeno, jelikož členské státy je nepovažují za užitečné a dotčeným osobám povinným k dani může ukládat dodatečnou zátěž.
- c) Směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování umožňuje provádět do tří let opravy přiznání k dani, která byla dříve podána jednomu správnímu místu, v některém následném přiznání k dani, místo aby bylo nutno podat znovu přiznání k dani za zdaňovací období, jehož se opravy týkají, jak tomu je v případě zjednodušeného jednoho správního místa. Směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování však neupřesňuje, jak mají být opravy přiznání k dani týkajících se zdaňovacích období před 1. lednem 2021 prováděny od roku 2021. K omezení dopadu přechodu z jednoho systému na druhý v oblasti IT se upřednostňuje zachování stávajícího systému pro provádění oprav přiznání k dani podaných zjednodušenému jednomu správnímu místu, jež se týkají období od čtvrtého čtvrtletí roku 2017 do čtvrtého čtvrtletí roku 2020. Návrh mění odpovídajícím způsobem článek 61 prováděcího nařízení o DPH.
- d) V rámci jednoho správního místa bude nutné opravy předchozího přiznání k dani podat v některém následném přiznání. Jakmile bylo podáno poslední přiznání k dani, nebude moci osoba povinná k dani, která byla vyňata z režimu jednoho správního místa podle článku 61a prováděcího nařízení o DPH, podávat následná přiznání k dani. Návrh proto stanoví, že se případné opravy posledního přiznání k dani a předchozích přiznání, které vzniknou po podání posledního přiznání, provádějí přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.
- e) K záznamům, jež má osoba povinná k dani, která využívá zvláštní režim jednoho správního místa, uchovávat v současnosti, patří jméno příjemce, je-li osobě povinné k dani známo. Jelikož tyto informace musí být uchovávány pouze tehdy, jsou-li k dispozici, není nutné určit členský stát, ve kterém plnění podléhá dani, a mohou vyvstat otázky týkající se ochrany údajů, nejsou již v záznamech, které mají uchovávat osoby povinné k dani využívající režim jednoho správního místa podle článku 63c prováděcího nařízení o DPH, obsaženy. V článku 63c jsou zahrnuty další informace o vrácení zboží a číslech zásilek nebo plnění, aby se usnadnily kontroly těchto plnění.

4. Ostatní ustanovení

Článek 14 se zrušuje v důsledku zrušení článku 34 směrnice o DPH směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování (čl. 1 bod 2).

Článek 2 stanoví, že se opatření použijí od 1. ledna 2021, což je datum použitelnosti příslušných ustanovení směrnice o DPH v oblasti elektronického obchodování, která tento návrh provádí. Dále stanoví možnost osob povinných k dani registrovat se u jednoho správního místa od 1. října 2020, aby jej mohly používat od 1. ledna 2021.

.

Návrh

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o dodání zboží nebo poskytnutí služeb usnadněná elektronickými rozhraními a zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani a uskutečňující prodej zboží na dálku a určitá domácí dodání zboží

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na článek 397 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES² byla pozměněna směrnicí Rady (EU) 2017/2455³, která mimo jiné rozšířila oblast působnosti zvláštních režimů pro neusazené osoby povinné k dani poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby osobám nepovinným k dani na všechny druhy služeb, jakož i na prodej zboží na dálku uvnitř Společenství a na prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí. Směrnice (EU) 2017/2455 zavedla také určitá ustanovení vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují dodání zboží nebo poskytování služeb uskutečněná jinými osobami povinnými k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek.
- (2) Podrobná ustanovení pro uplatňování těchto zvláštních režimů obsažená v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 282/2011⁴ by měla být po rozšíření jejich oblastí působnosti aktualizována.
- (3) Definice „prodeje zboží na dálku uvnitř Společenství“ a „prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí“ ve směrnici 2006/112/ES se vztahují na dodání zboží i v případě, kdy dodavatel zasahuje nepřímo do jejich přepravy nebo odeslání příjemci. Aby bylo zajištěno správné a jednotné uplatňování těchto definic v členských státech a aby se zvýšila právní jistota u hospodářských subjektů i daňových správ, je nutné objasnit a stanovit význam pojmu „nepřímo“ v této souvislosti.

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

³ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

⁴ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (4) Aby bylo obdobně zajištěno jednotné uplatňování ustanovení týkajících se osob povinných k dani, které usnadňují dodání zboží a poskytování zboží ve Společenství, ve všech členských státech a aby se u osob povinných k dani, na něž se vztahují předpisy v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH), a u daňových správ, které tyto předpisy vymáhají, zvýšila právní jistota, je nutné stanovit význam pojmu „usnadňuje“ a objasnit, kdy se nemá za to, že osoba povinná k dani usnadňuje dodání zboží nebo poskytování služeb prostřednictvím elektronického rozhraní.
- (5) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování předpisů v oblasti DPH, je nutné jednoznačně vymezit okamžik, k němuž lze mít za to, že platba příjemce byla přijata, za účelem stanovení zdaňovacího období, ve kterém mají být přiznána dodání uskutečněná osobami povinnými k dani, které usnadňují dodání zboží ve Společenství prostřednictvím elektronického rozhraní, nebo osobami povinnými k dani, které využívají zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží pocházejícího ze třetích území nebo třetích zemí.
- (6) Je nutné stanovit druh informací, které by měly být uchovávány v záznamech osob povinných k dani usnadňujících dodání zboží a poskytování služeb ve Společenství prostřednictvím elektronického rozhraní. Přitom by se mělo přihlížet k povaze informací, které mají tyto osoby povinné k dani k dispozici, jejich významu pro daňové správy a požadavku, aby toto účetnictví a vedení záznamů bylo přiměřené, za účelem dodržení práv a povinností stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁵.
- (7) Má se za to, že osoba povinná k dani usnadňující určitá dodání zboží ve Společenství prostřednictvím elektronického rozhraní zboží sama obdržela a dodala a musí z těchto dodání odvést DPH. Je důležité vzít v úvahu skutečnost, že tato osoba povinná k dani může být s ohledem na správné přiznání k dani a odvod částky splatné daně závislá na přesnosti informací, které poskytnou dodavatelé prodávající zboží prostřednictvím elektronického rozhraní. Je proto přiměřené stanovit, že tato osoba povinná k dani neodpovídá za úhradu částky daně, která převyšuje přiznanou a odvedenou DPH z těchto dodání v případě, jsou-li informace, které obdržela, chybné, pokud může prokázat, že to nevěděla nebo nemohla rozumně vědět. To by mělo členským státům umožnit, aby tyto osoby povinné k dani osvobodily od dodatečné DPH, pokud jednaly v dobré víře.
- (8) Aby se snížila administrativní zátěž uložená osobám povinným k dani, které usnadňují určitá dodání zboží ve Společenství prostřednictvím elektronického rozhraní, je vhodné je zbavit důkazního břemene, pokud jde o postavení prodávajícího a příjemce. Měly by se proto přijmout určité vyvratitelné domněnky, podle nichž jsou dodavatelé prodávající zboží prostřednictvím tohoto elektronického rozhraní považováni za osoby povinné k dani a příjemci za osoby nepovinné k dani.
- (9) Aby se zabránilo pochybnostem, je nutné upřesnit, že identifikační číslo přidělené zprostředkovateli, který jedná jménem a na účet osoby povinné k dani využívající dovozní režim, představuje povolení, které mu umožňuje jednat jako zprostředkovatel, a nemůže být zprostředkovatelem použito k přiznání DPH ze zdanitelných plnění, která uskuteční sám.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (10) Ustanovení o vyloučení možnosti osoby povinné k dani, která dobrovolně ukončila používání zvláštního režimu, do tohoto zvláštního režimu znovu vstoupit v období dvou kalendářních čtvrtletí, nepokládají členské státy za užitečné a toto ustanovení může dotčené osobě povinné k dani ukládat dodatečnou zátěž. Uvedené ustanovení by proto mělo být zrušeno.
- (11) K omezení dopadu změny způsobu provádění oprav předchozích přiznání k dani v rámci zvláštního režimu na IT je vhodné stanovit, že opravy přiznání k dani týkajícího se zdaňovacího období, které předchází dni, k němuž mají členské státy začít uplatňovat vnitrostátní opatření k dosažení souladu s články 2 a 3 směrnice (EU) 2017/2455, se provádějí prostřednictvím změn uvedeného přiznání k dani. Jelikož u zdaňovacích období od 1. ledna 2021 bude nutné opravy předchozích přiznání k dani podat v některém následném přiznání, nebudou moci osoby povinné k dani, které byly vyňaty ze zvláštního režimu, provádět opravy v následném přiznání. Proto je nutné stanovit, že by tyto opravy měly být provedeny přímo u správce daně v dotčených členských státech spotřeby.
- (12) Jelikož jméno příjemce musí být v záznamech osoby povinné k dani, která využívá zvláštní režim, uchováváno pouze tehdy, má-li jej tato osoba k dispozici, není nutné určit členský stát, ve kterém plnění podléhá dani, a mohou vyvstat otázky týkající se ochrany údajů, není nadále nutné, aby osoby povinné k dani, které využívají zvláštní režim, uchovávaly v záznamech jméno příjemce. Aby se však usnadnila kontrola dodání zboží, na něž se vztahuje zvláštní režim, je nutné zařadit mezi údaje uchovávané osobami povinnými k dani informace o vrácení zboží a čísla zásilek nebo plnění.
- (13) Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011 se mění takto:

- 1) kapitola IV se mění takto:
- a) název kapitoly IV se nahrazuje tímto:

„ZDANITELNÁ PLNĚNÍ

(HLAVA IV SMĚRNICE 2006/112/ES)

ODDÍL 1

Dodání zboží

(Články 14 až 19 směrnice 2006/112/ES)“;

- b) vkládají se nové články 5a, 5b a 5c, které znějí:

„Článek 5a

Při použití čl. 14 odst. 4 směrnice 2006/112/ES se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo jeho jménem, a to i tehdy, pokud dodavatel zasahuje do odeslání nebo přepravy zboží nepřímo, v těchto případech:

- a) jsou-li odeslání nebo přeprava zboží svěřeny dodavatelem formou subdodávky třetí osobě, která doručí zboží příjemci;
- b) jsou-li odeslání nebo přeprava zboží zajištěny třetí osobou, dodavatel však nese celkovou nebo částečnou odpovědnost za doručení zboží příjemci;
- c) pokud dodavatel fakturuje a vybírá poplatky za přepravu od příjemce a poukazuje je třetí osobě, která zajistí odeslání nebo přepravu zboží;
- d) pokud dodavatel propaguje jakýmkoli prostředky služby doručení zboží příjemci poskytované třetí osobou, zkontaktuje příjemce s třetí osobou nebo poskytne třetí osobě informace potřebné k doručení zboží příjemci.

V případě, že příjemce přepravuje zboží sám nebo zajistí doručení zboží u třetí osoby a dodavatel nezasahuje přímo či nepřímo do zajištění odeslání nebo přepravy tohoto zboží ani je nepomáhá zajišťovat, se však nemá za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno dodavatelem nebo jeho jménem.

Článek 5b

Při použití článku 14a směrnice 2006/112/ES se pojmem „usnadňuje“ rozumí použití elektronického rozhraní, aby mohli příjemce a dodavatel prodávající zboží prostřednictvím elektronického rozhraní navázat kontakt vedoucí k dodání zboží uvedenému příjemci prostřednictvím tohoto elektronického rozhraní.

Osoba povinná k dani však dodání zboží neusnadňuje, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) nestanoví přímo či nepřímo obecné podmínky, za nichž se dodání zboží uskuteční;
- b) s ohledem na provedenou platbu se nepodílí přímo nebo nepřímo na účtování příslušné částky příjemci;
- c) nepodílí se přímo nebo nepřímo na objednání či doručení zboží.

Článek 14a směrnice 2006/112/ES se mimoto nevztahuje na osobu povinnou k dani, která zajišťuje pouze některou z těchto činností:

- a) zpracování plateb v souvislosti s dodáním zboží;
- b) pořízení soupisu nebo inzerování zboží;
- c) přesměrování příjemců na jiná elektronická rozhraní, kde je nabízeno zboží na prodej, bez dalšího zásahu do dodání.

Článek 5c

1. Při použití článku 14a směrnice 2006/112/ES se osoba povinná k dani, o níž se usuzuje, že obdržela a dodala zboží sama, nepokládá za odpovědnou za úhradu částky daně, která převyšuje přiznanou a odvedenou DPH z těchto dodání, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) osoba povinná k dani je s ohledem na správné přiznání a odvod DPH z těchto dodání závislá na informacích poskytnutých dodavatelem prodávajícími zboží prostřednictvím elektronického rozhraní nebo jinými třetími osobami;

- b) informace, které osoba povinná k dani obdržela, jsou chybné;
- c) osoba povinná k dani může prokázat, že nevěděla ani nemohla rozumně vědět, že tyto informace nejsou správné.

2. Při použití článku 14a směrnice 2006/112/ES platí tyto domněnky:

- a) osoba prodávající zboží prostřednictvím elektronického rozhraní je osobou povinnou k dani;
- b) osoba pořizující toto zboží je osobou nepovinnou k dani.

Osoba povinná k dani, o níž se usuzuje, že zboží obdržela a dodala sama, však může domněnky uvedené v prvním pododstavci vyvrátit, má-li k dispozici informace, které prokazují opak.“;

- c) před článek 6 se vkládá nadpis, který zní:

„ODDÍL 2

Poskytování služeb

(Články 24 až 29 směrnice 2006/112/ES)“;

- 2) článek 14 se zrušuje;
- 3) vkládá se nová kapitola Va, která zní:

„KAPITOLA Va

USKUTEČNĚNÍ ZDANITELNÉHO PLNĚNÍ A VZNIK DAŇOVÉ POVINNOSTI

(HLAVA VI SMĚRNICE 2006/112/ES)

Článek 41a

Při použití článku 66a směrnice 2006/112/ES se okamžikem přijetí platby rozumí okamžik, kdy byly potvrzení platby, zpráva o povolení platby nebo závazek příjemce týkající se platby obdrženy dodavatelem prodávajícím zboží prostřednictvím elektronického rozhraní nebo jeho jménem, bez ohledu na to, kdy došlo ke skutečnému vyplacení peněžních prostředků.“;

- 4) v kapitole X se vkládá nový oddíl 1a, který zní:

„ODDÍL 1a

Účetnictví

(Články 241 až 249 směrnice 2006/112/ES)

Článek 54b

1. Při použití článku 242a směrnice 2006/112/ES se pojmem „usnadňuje“ rozumí použití elektronického rozhraní, které umožňuje příjemci a dodavateli prodávajícímu zboží nebo poskytujícímu služby prostřednictvím elektronického rozhraní navázat kontakt vedoucí k dodání zboží nebo poskytnutí služeb dotčenému příjemci prostřednictvím tohoto elektronického rozhraní.

Pojem „usnadňuje“ se však na dodání zboží nebo poskytnutí služeb nevztahuje, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) osoba povinná k dani nestanoví přímo či nepřímo obecné podmínky, za nichž se dodání uskutečňuje;
- b) osoba povinná k dani se s ohledem na provedenou platbu nepodílí přímo nebo nepřímo na účtování příslušné částky příjemci;
- c) osoba povinná k dani se nepodílí přímo nebo nepřímo na objednání či doručení zboží;
- d) osoba povinná k dani se nepodílí přímo nebo nepřímo na poskytnutí služby.

2. Při použití článku 242a směrnice 2006/112/ES se pojem „usnadňuje“ nevztahuje na případy, kdy osoba povinná k dani zajišťuje pouze některou z těchto činností:

- a) zpracování plateb v souvislosti s dodáním;
- b) pořízení soupisu nebo inzerování zboží nebo služeb;
- c) přesměrování příjemců na jiná elektronická rozhraní, kde jsou nabízeny zboží nebo služby, bez dalšího zásahu do dodání zboží či poskytnutí služby.

Článek 54c

1. Osoba povinná k dani uvedená v článku 242a směrnice 2006/112/ES uchovává níže uvedené záznamy s ohledem na dodání, u nichž se v souladu s článkem 14a směrnice 2006/112/ES má za to, že zboží obdržela a dodala sama, nebo pokud se podílí na poskytování elektronicky poskytovaných služeb, s ohledem na něž se má v souladu s článkem 9a tohoto nařízení za to, že jedná vlastním jménem:

- a) záznamy uvedené v článku 63c tohoto nařízení, pokud se osoba povinná k dani rozhodla používat jeden ze zvláštních režimů stanovených v hlavě XII kapitole 6 směrnice 2006/112/ES;
- b) záznamy uvedené v článku 242 směrnice 2006/112/ES, pokud se osoba povinná k dani nerozhodla používat některý ze zvláštních režimů stanovených v hlavě XII kapitole 6 směrnice 2006/112/ES.

2. Osoba povinná k dani uvedená v článku 242a směrnice 2006/112/ES uchovává s ohledem na jiná plnění než uvedená v odstavci 1 tyto informace:

- a) jméno a adresu dodavatele, jehož dodání jsou usnadněna prostřednictvím elektronického rozhraní, a tyto údaje, jsou-li k dispozici:
 - i) elektronickou adresu nebo internetové stránky dodavatele;
 - ii) identifikační číslo pro DPH nebo vnitrostátní daňové číslo dodavatele;
 - iii) číslo bankovního účtu nebo číslo virtuálního účtu dodavatele;
- b) popis zboží, jeho hodnotu a v případě, jsou-li tyto údaje k dispozici, místo ukončení odeslání nebo přepravy zboží spolu s okamžikem dodání;
- c) popis služeb, jejich hodnotu, a v případě, jsou-li tyto údaje k dispozici, informace k určení místa a okamžiku poskytnutí služeb.“;

- 5) v kapitole XI se oddíl 2 nahrazuje tímto:

„ODDÍL 2

***Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani
a uskutečňující prodej zboží na dálku a určitá domácí dodání zboží***

(Články 358 až 369x směrnice 2006/112/ES)

Pododdíl 1

Definice

Článek 57a

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- 1) „režimem mimo Unii“ zvláštní režim pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 2 směrnice 2006/112/ES;
- 2) „režimem Unie“ zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, pro dodání zboží na území členského státu uskutečněné elektronickými rozhraními usnadňujícími tato dodání a pro služby poskytované osobami povinnými k dani usazenými ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES;
- 3) „dovozním režimem“ zvláštní režim pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, jak je stanoveno v hlavě XII kapitole 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES;
- 4) „zvláštním režimem“ podle kontextu „režim mimo Unii“ nebo „režim Unie“ nebo „dovozní režim“;
- 5) „osobou povinnou k dani“ osoba povinná k dani uvedená v článku 359 směrnice 2006/112/ES, která má povolení používat režim mimo Unii, osoba povinná k dani uvedená v článku 369b zmíněné směrnice, která má povolení používat režim Unie, nebo osoba povinná k dani uvedená v článku 369m zmíněné směrnice, která má povolení používat dovozní režim;
- 6) „zprostředkovatelem“ osoba definovaná v čl. 369l bodu 2 směrnice 2006/112/ES.

Pododdíl 2

Uplatňování režimu Unie

Článek 57b

1. Pokud má osoba povinná k dani používající režim Unie sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž má sídlo ekonomické činnosti.

Pokud má osoba povinná k dani používající režim Unie sídlo ekonomické činnosti mimo Společenství, avšak má ve Společenství více než jednu stálou provozovnu, může si za členský stát identifikace zvolit podle čl. 369a druhého pododstavce směrnice 2006/112/ES kterýkoli členský stát, v němž má stálou provozovnu.

2. Pokud osoba povinná k dani neusazená ve Společenství využívá při prodeji zboží režim Unie, je členským státem identifikace členský stát, z něhož je zboží odesláno nebo přepraveno. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z více než jednoho členského státu, může si za členský stát identifikace zvolit podle čl. 369a druhého pododstavce směrnice 2006/112/ES kterýkoli členský stát, z něhož je zboží odesláno nebo přepraveno.

Pododdíl 3

Oblast působnosti režimu Unie

Článek 57c

Režim Unie se nevztahuje na služby poskytnuté v členském státě, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu. Poskytnutí těchto služeb se přiznává příslušnému správci daně daného členského státu v přiznání k dani podle článku 250 směrnice 2006/112/ES.

Pododdíl 4

Identifikace

Článek 57d

1. Pokud osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace, že hodlá používat režim mimo Unii nebo režim Unie, použije se tento zvláštní režim od prvního dne následujícího kalendářního čtvrtletí.

Pokud se však první dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na něž se má režim mimo Unii nebo režim Unie vztahovat, uskuteční před tímto dnem, použije se zvláštní režim ode dne tohoto prvního dodání zboží nebo poskytnutí služby, oznámí-li osoba povinná k dani zahájení činnosti, na kterou se má režim vztahovat, členskému státu identifikace nejpozději desátý den v měsíci následujícím po tomto prvním dodání zboží nebo poskytnutí služby.

2. Pokud osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem oznámí členskému státu identifikace, že má v úmyslu používat dovozní režim, použije se tento zvláštní režim ode dne, k němuž bylo osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli přiděleno osobní identifikační číslo pro DPH pro účely dovozního režimu, jak je stanoveno v čl. 369q odst. 1 a 3 směrnice 2006/112/ES.

Článek 57e

Členský stát identifikace určí osobu povinnou k dani používající režim Unie pomocí jejího identifikačního čísla pro DPH, jak je uvedeno v článcích 214 a 215 směrnice 2006/112/ES.

Osobní identifikační číslo přidělené zprostředkovateli podle čl. 369q odst. 2 směrnice 2006/112/ES mu umožňuje, aby jednal jako zprostředkovatel jménem osob povinných k dani, které používají dovozní režim. Zprostředkovatel však nemůže toto číslo použít k přiznání DPH ze zdanitelných plnění.

Článek 57f

1. Pokud osoba povinná k dani používající režim Unie přestane splňovat podmínky stanovené v definici v čl. 369a prvním pododstavci bodu 2 směrnice 2006/112/ES,

přestane členský stát, v němž je tato osoba identifikována, být členským státem identifikace.

Pokud však tato osoba povinná k dani nadále splňuje podmínky pro používání daného zvláštního režimu, označí za účelem jeho dalšího používání za nový členský stát identifikace členský stát, ve kterém má sídlo ekonomické činnosti nebo, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, členský stát, ve kterém má stálou provozovnu. Pokud osoba povinná k dani používající při dodání zboží režim Unie není usazena ve Společenství, označí jako nový členský stát identifikace členský stát, z něhož zboží odesílá nebo přepravuje.

Změní-li se členský stát identifikace podle druhého pododstavce, použije se tato změna ode dne, kdy osoba povinná k dani přestane mít sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu v členském státě, který dříve označila jako členský stát identifikace, nebo ode dne, k němuž tato osoba povinná k dani přestane odesílat nebo přepravovat zboží z daného členského státu.

2. Pokud osoba povinná k dani používající dovozní režim nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem přestane splňovat podmínky stanovené v čl. 369l druhém pododstavci bodu 3 písm. b) až e) směrnice 2006/112/ES, přestane členský stát, v němž jsou osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel identifikováni, být členským státem identifikace.

Pokud však tato osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel nadále splňují podmínky pro používání daného zvláštního režimu, označí za účelem jeho dalšího používání za nový členský stát identifikace členský stát, ve kterém má tato osoba sídlo ekonomické činnosti, nebo pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, členský stát, ve kterém má stálou provozovnu.

Změní-li se členský stát identifikace podle druhého pododstavce, použije se tato změna ode dne, kdy osoba povinná k dani nebo její zprostředkovatel přestane mít sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu v členském státě, který byl dříve označen jako členský stát identifikace.

Článek 57g

1. Osoba povinná k dani používající režim mimo Unii nebo režim Unie může tyto zvláštní režimy přestat používat bez ohledu na to, zda nadále dodává zboží nebo poskytuje služby, na něž se tyto zvláštní režimy mohou vztahovat. Osoba povinná k dani informuje členský stát identifikace nejpozději patnáct dnů před koncem kalendářního čtvrtletí předcházejícího tomu, ve kterém hodlá ukončit používání daného režimu. Toto ukončení nabývá účinku prvním dnem následujícího kalendářního čtvrtletí.

Daňové povinnosti související s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb, které vznikly po dni, kdy ukončení používání režimu nabylo účinku, se plní přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.

2. Osoba povinná k dani používající dovozní režim může přestat tento režim používat bez ohledu na to, zda nadále uskutečňuje prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí. Osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem informuje členský stát identifikace nejpozději patnáct dnů před koncem měsíce předcházejícího tomu, ve kterém hodlá ukončit používání daného režimu. Toto ukončení nabývá účinku prvním dnem následujícího měsíce a osoba povinná k dani nemůže režim používat pro dodání uskutečněná od tohoto dne.

Pododdíl 5

Oznamovací povinnosti

Článek 57h

1. Osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem elektronicky oznámí nejpozději desátý den následujícího měsíce členskému státu identifikace:
 - a) ukončení své činnosti, na niž se vztahuje zvláštní režim;
 - b) jakékoli změny své činnosti, na niž se vztahuje zvláštní režim, takové povahy, že dotčená osoba již nesplňuje podmínky nezbytné pro používání tohoto zvláštního režimu;
 - c) jakékoli změny informací dříve poskytnutých členskému státu identifikace.
2. Změní-li se členský stát identifikace podle článku 57f, uvědomí o tom osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem oba členské státy změnou dotčené nejpozději desátý den měsíce následujícího po změně usazení. Tato osoba sdělí novému členskému státu identifikace identifikační údaje, které jsou vyžadovány, používá-li osoba povinná k dani zvláštní režim poprvé.

Pododdíl 6

Vynětí

Článek 58

1. Pokud osoba povinná k dani používající jeden ze zvláštních režimů splňuje jedno či více kritérií pro vynětí stanovených v článku 369e nebo pro výmaz z identifikačního registru podle článku 363 nebo čl. 369r odst. 1 a 3 směrnice 2006/112/ES, členský stát identifikace tuto osobu povinnou k dani z příslušného režimu vyjme.

Osobu povinnou k dani je oprávněn ze zvláštních režimů vyjmout pouze členský stát identifikace.

Členský stát identifikace založí své rozhodnutí o vynětí nebo výmazu na jakýchkoli dostupných informacích, včetně informací poskytnutých jiným členským státem.

2. Vynětí osoby povinné k dani z režimu mimo Unii nebo z režimu Unie nabývá účinku prvním dnem kalendářního čtvrtletí následujícího po dni, k němuž bylo rozhodnutí o vynětí zasláno elektronickými prostředky osobě povinné k dani. Je-li však vynětí způsobeno změnou sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny nebo místa zahájení odeslání nebo přepravy zboží, nabývá vynětí účinku ode dne této změny.
3. Vynětí osoby povinné k dani z dovozního režimu nabývá účinku prvním dnem měsíce následujícího po dni, k němuž bylo rozhodnutí o vynětí zasláno elektronickými prostředky osobě povinné k dani, s výjimkou těchto situací:
 - a) je-li vynětí způsobeno změnou sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny, nabývá vynětí účinku ode dne této změny;
 - b) je-li vynětí způsobeno soustavným porušováním pravidel souvisejících s daným režimem, nabývá vynětí účinku ode dne následujícího po dni, k němuž bylo rozhodnutí o vynětí zasláno elektronickými prostředky osobě povinné k dani.

4. S výjimkou situace uvedené v písmenu b) je osobní identifikační číslo pro DPH přidělené za účelem používání dovozního režimu platné po dobu potřebnou k dovozu zboží, jež bylo dodáno přede dnem vynětí, která však nesmí přesáhnout dva měsíce od uvedeného dne.
5. Pokud zprostředkovatel splňuje jedno z kritérií pro výmaz stanovených v čl. 369r odst. 2 směrnice 2006/112/ES, členský stát identifikace vymaže tohoto zprostředkovatele z identifikačního registru a osoby povinné k dani, které tento zprostředkovatel zastupuje, z dovozního režimu vyjme.

Zprostředkovatele může z identifikačního registru vymazat pouze členský stát identifikace.

Členský stát identifikace založí své rozhodnutí o výmazu na jakýchkoli dostupných informacích, včetně informací poskytnutých jiným členským státem.

Výmaz zprostředkovatele z identifikačního registru nabývá účinku od prvního dne měsíce následujícího po dni, k němuž bylo rozhodnutí o výmazu zasláno elektronickými prostředky zprostředkovateli a osobám povinným k dani, které zastupuje, s výjimkou těchto situací:

- a) je-li výmaz způsoben změnou sídla ekonomické činnosti nebo stálé provozovny, nabývá výmaz účinku ode dne této změny;
- b) je-li výmaz zprostředkovatele způsoben soustavným porušováním pravidel souvisejících s dovozním režimem, nabývá výmaz účinku ode dne následujícího po dni, k němuž bylo rozhodnutí o výmazu zasláno elektronickými prostředky zprostředkovateli a osobám povinným k dani, které zastupuje.

Článek 58a

Pokud osoba povinná k dani používající zvláštní režim po dobu dvou let nedodala zboží nebo neposkytla služby, na něž se daný režim vztahuje, ani v jednom členském státě spotřeby, má se za to, že její zdanitelné činnosti skončily ve smyslu čl. 363 písm. b), čl. 369e písm. b), čl. 369r odst. 1 písm. b) nebo odst. 3 písm. b) směrnice 2006/112/ES. Toto ukončení osobě povinné k dani nebrání zvláštní režim používat, pokud znovu zahájí činnost, na niž se vztahuje některý z režimů.

Článek 58b

1. Pokud je osoba povinná k dani vyňata z některého ze zvláštních režimů kvůli soustavnému porušování pravidel souvisejících s daným režimem, je z používání některého ze zvláštních režimů ve všech členských státech vyňata po dobu dvou let následujících po zdaňovacím období, v němž byla tato osoba povinná k dani z režimu vyňata.

První pododstavec se však nepoužije s ohledem na dovozní režim, pokud bylo vynětí způsobeno soustavným porušováním pravidel ze strany zprostředkovatele jednajícího jménem osoby povinné k dani.

V případě výmazu zprostředkovatele z identifikačního registru kvůli soustavnému porušování pravidel dovozního režimu nemůže tento jednat jako zprostředkovatel po dobu dvou let následujících po měsíci, v němž byl z tohoto registru vymazán.

2. Má se za to, že osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel soustavně porušuje pravidla související s jedním ze zvláštních režimů ve smyslu čl. 363 písm. d), čl. 369e písm. d), čl. 369r odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. c) nebo odst. 3 písm. d) směrnice 2006/112/ES přinejmenším v těchto případech:

- a) pokud byly osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli jednajícímu jejím jménem členským státem identifikace vystaveny upomínky podle článku 60a za tři bezprostředně předcházející zdaňovací období a přiznání k dani za každé z těchto zdaňovacích období nebylo podáno do deseti dnů po odeslání upomínky;
- b) pokud byly osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli jednajícímu jejím jménem členským státem identifikace vystaveny upomínky podle článku 63a za tři bezprostředně předcházející zdaňovací období a osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem neuhradili v plné výši přiznanou daň za každé z těchto zdaňovacích období do deseti dnů po odeslání upomínky, s výjimkou případů, kdy je zbývajících neuhrazená částka nižší než 100 EUR za každé zdaňovací období;
- c) pokud na žádost členského státu identifikace a do jednoho měsíce po následné upomínce ze strany členského státu identifikace osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem elektronicky nezpřístupnili záznamy uvedené v člancích 369, 369k a 369x směrnice 2006/112/ES.

Článek 58c

Osoba povinná k dani, která je vyňata z režimu mimo Unii nebo z režimu Unie, plní všechny své daňové povinnosti související s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb, které vznikly po dni, kdy vynětí nabylo účinku, přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.

Pododdíl 7

Přiznání k dani

Článek 59

1. Každé zdaňovací období ve smyslu článku 364, článku 369f nebo článku 369s směrnice 2006/112/ES je samostatným zdaňovacím obdobím.
2. Použije-li se v souladu s čl. 57d odst. 1 druhým pododstavcem režim mimo Unii nebo režim Unie ode dne prvního dodání zboží nebo poskytnutí služeb, podá osoba povinná k dani samostatné přiznání k dani za kalendářní čtvrtletí, během kterého došlo k prvnímu dodání zboží nebo poskytnutí služeb.
3. Pokud byla osoba povinná k dani zaregistrována během zdaňovacího období do režimu mimo Unii i do režimu Unie, podá přiznání k dani a odvede příslušnou daň členskému státu identifikace v každém z režimů za dodané zboží a poskytnuté služby a za období, na která se daný režim vztahuje.
4. Změní-li se členský stát identifikace podle článku 57f po prvním dni dotčeného zdaňovacího období, podá osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem přiznání k dani a odvede příslušnou daň jak dřívějšímu, tak i novému členskému státu identifikace za zboží dodané a služby poskytnuté v průběhu příslušných období, ve kterých byly tyto členské státy členským státem identifikace.

Článek 59a

Pokud osoba povinná k dani používající zvláštní režim nedodala zboží nebo neposkytla služby v rámci tohoto zvláštního režimu během zdaňovacího období v žádném z členských států spotřeby a s ohledem na předchozí přiznání nemusí provést žádné opravy, podá tato

osoba nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem přiznání k dani, ve kterém uvede, že v daném období nebylo dodáno žádné zboží ani poskytnuty žádné služby (nulové přiznání k dani).

Článek 60

Částky uvedené v přiznáních k dani v rámci zvláštních režimů se nezaokrouhlují nahoru ani dolů na nejbližší celou peněžní jednotku. Přiznána a uhrazena musí být přesná výše daně.

Článek 60a

Členský stát identifikace elektronickými prostředky upomene osoby povinné k dani nebo zprostředkovatele jednající jejich jménem, kteří nepodali přiznání k dani podle článku 364, článku 369f nebo článku 369s směrnice 2006/112/ES, ohledně jejich povinnosti podat přiznání k dani. Členský stát identifikace vystaví upomínku desátý den po dni, kdy mělo být přiznání podáno, a informuje o vystavení upomínky elektronickými prostředky ostatní členské státy.

Všechny následné upomínky a opatření přijatá za účelem vyměření a výběru daně jsou odpovědností dotčeného členského státu spotřeby.

Bez ohledu na upomínky vystavené a opatření přijatá členským státem spotřeby podá osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem přiznání k dani členskému státu identifikace.

Článek 61

1. Změny číselných údajů obsažených v přiznání k dani týkajícím se období do posledního zdaňovacího období v roce 2020 včetně se po jeho podání provedou pouze formou změn tohoto přiznání k dani, a nikoli úpravami některého z následných přiznání k dani.

Změny číselných údajů obsažených v přiznání k dani týkajícím se období od prvního zdaňovacího období v roce 2021 se po jeho podání provedou pouze formou změn některého následného přiznání k dani.

2. Změny uvedené v odstavci 1 se podávají elektronicky členskému státu identifikace ve lhůtě tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání.

Pravidla členského státu spotřeby ohledně vyměření a změn však nejsou dotčena.

Článek 61a

1. Osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem podá poslední přiznání k dani a opožděná předchozí přiznání a odvede příslušnou daň členskému státu, který byl členským státem identifikace v okamžiku ukončení, vynětí nebo změny, pokud dotčená osoba:

- a) přestane jeden ze zvláštních režimů používat;
- b) je vyňata z jednoho ze zvláštních režimů;
- c) změní členský stát identifikace podle článku 57f.

Případné opravy posledního přiznání k dani a předchozích přiznání, které vzniknou po podání posledního přiznání, se provádějí přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.

2. Zprostředkovatel podá konečné přiznání k dani s ohledem na všechny osoby povinné k dani, jejichž jménem jedná, a opožděná předchozí přiznání a odvede příslušné částky daně členskému státu, který byl členským státem identifikace v době výmazu nebo změny, pokud:

- a) je vymazán z identifikačního registru;
- b) změnil členský stát identifikace podle článku 57f odst. 2.

Případné opravy posledního přiznání k dani a předchozích přiznání, které vzniknou po podání posledního přiznání, se provádějí přímo u správce daně dotčeného členského státu spotřeby.

Pododdíl 7a

Dovozní režim – zdanitelné plnění

Článek 61b

Při použití článku 369n směrnice 2006/112/ES se okamžikem přijetí platby rozumí okamžik, kdy byly potvrzeny platby, zpráva o povolení platby nebo závazek příjemce týkající se platby obdrženy osobou povinnou k dani využívající dovozní režim nebo jejím jménem, nebo pro účely čl. 14a odst. 1 směrnice 2006/112/ES dodavatelem prodávajícím zboží prostřednictvím elektronického rozhraní, bez ohledu na to, kdy došlo ke skutečnému vyplacení peněžních prostředků.

Pododdíl 8

Měna

Článek 61c

Pokud členský stát identifikace, jehož měnou není euro, rozhodne, že údaje v přiznání k dani musí být vyjádřeny v jeho národní měně, vztahuje se takové rozhodnutí na přiznání k dani všech osob povinných k dani používajících zvláštní režimy.

Pododdíl 9

Platby

Článek 62

Aniž je dotčen čl. 63a třetí pododstavec a článek 63b, odvede osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem veškeré platby členskému státu identifikace.

Platby daně provedené osobou povinnou k dani nebo zprostředkovatelem jednajícím jejím jménem podle článku 367, článku 369i nebo článku 369v směrnice 2006/112/ES odpovídají přiznání k dani podanému podle článku 364, článku 369f nebo článku 369s uvedené směrnice. Případné pozdější úpravy odvedených částek provede osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem pouze s odkazem na uvedené přiznání k dani a nesmí být přiřazeny k jinému přiznání k dani ani upraveny v některém následném přiznání k dani. Všechny platby odkazují na referenční číslo příslušného přiznání k dani.

Článek 63

Členský stát identifikace, který obdrží platbu vyšší, než je částka vyplývající z přiznání k dani podaného podle článku 364, článku 369f nebo článku 369s směrnice 2006/112/ES, vrátí přeplatek přímo dané osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli jednajícímu jejím jménem.

Obdržel-li členský stát identifikace částku na základě přiznání k dani, o němž se následně zjistí, že je nesprávné, a rozdělil-li již tento členský stát tuto částku mezi členské státy spotřeby, tyto členské státy spotřeby vrátí svou příslušnou část přeplatku přímo osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli jednajícímu jejím jménem.

Pokud se však přeplatky vztahují k obdobím až do posledního zdaňovacího období v roce 2018 včetně, vrátí členský stát identifikace náležitou poměrnou část z příslušného podílu, který si ponechal podle čl. 46 odst. 3 nařízení (EU) č. 904/2010, a členský stát spotřeby vrátí přeplatek po odečtení částky, kterou má vrátit členský stát identifikace.

Členské státy spotřeby informují elektronickými prostředky členský stát identifikace o výši těchto vratek.

Článek 63a

Pokud osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem podali přiznání k dani podle článku 364, článku 369f nebo článku 369s směrnice 2006/112/ES, ale nebyla provedena platba nebo provedená platba je nižší než platba vyplývající z přiznání k dani, zašle členský stát identifikace osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli jednajícímu jejím jménem desátý den po dni, k němuž měla platba být nejpozději provedena podle článku 367, článku 369i nebo článku 369v směrnice 2006/112/ES, elektronickými prostředky upomínku ohledně dlužné daně.

Členský stát identifikace informuje elektronickými prostředky členské státy spotřeby o zaslání upomínky.

Všechny následné upomínky a opatření přijatá za účelem výběru daně jsou odpovědností dotčeného členského státu spotřeby. Pokud tyto následné upomínky vystavil členský stát spotřeby, je příslušná daň odvedena tomuto členskému státu.

O vystavení upomínky informuje členský stát spotřeby elektronickými prostředky členský stát identifikace.

Článek 63b

Pokud přiznání k dani nebylo podáno, nebo pokud je podáno pozdě nebo je neúplné či nesprávné, nebo pokud dojde k prodlení v odvodu daně, vypočítá a vyměří veškeré úroky, sankce či jiné poplatky členský stát spotřeby. Osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem tyto úroky, sankce či jiné poplatky uhradí přímo členskému státu spotřeby.

Pododdíl 10

Záznamy

Článek 63c

1. Aby se záznamy uchovávané osobou povinnou k dani pokládaly za dostatečně podrobné ve smyslu článků 369 a 369k směrnice 2006/112/ES, obsahují tyto informace:

- a) členský stát spotřeby, do něhož bylo dodáno zboží nebo poskytnuty služby;
- b) druh služeb nebo popis a množství dodaného zboží;
- c) datum dodání zboží nebo poskytnutí služeb;
- d) základ daně s uvedením použité měny;
- e) veškerá následná zvýšení nebo snížení základu daně;
- f) uplatněnou sazbu daně;
- g) výši splatné daně s uvedením použité měny;
- h) datum a výši obdržených plateb;
- i) veškeré platby na účet obdržené před dodáním zboží nebo poskytnutím služeb, jsou-li tyto údaje k dispozici;
- j) je-li vystavena faktura, informace na ní uvedené;
- k) s ohledem na služby informace použité k určení místa, kde je příjemce usazen nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, a s ohledem na zboží informace použité k určení místa, kde začíná a končí odeslání nebo přeprava zboží příjemci;
- l) doklad o případném vrácení zboží včetně základu daně a uplatněné sazby daně.

2. Aby se záznamy uchovávané osobou povinnou k dani nebo zprostředkovatelem jednajícím jejím jménem považovaly za dostatečně podrobné ve smyslu článku 369x směrnice 2006/112/ES, obsahují tyto informace:

- a) členský stát spotřeby, do něhož bylo zboží dodáno;
- b) popis a množství dodaného zboží;
- c) datum dodání zboží;
- d) základ daně s uvedením použité měny;
- e) veškerá následná zvýšení nebo snížení základu daně;
- f) uplatněnou sazbu daně;
- g) výši splatné daně s uvedením použité měny;
- h) datum a výši obdržených plateb;
- i) veškeré platby na účet obdržené před dodáním zboží, jsou-li tyto údaje k dispozici;
- j) je-li vystavena faktura, informace na ní uvedené;
- k) informace použité k určení místa, kde začíná a končí odeslání nebo přeprava zboží příjemci;
- l) doklad o případném vrácení zboží včetně základu daně a uplatněné sazby daně;
- m) jedinečné číslo zásilky nebo jedinečné číslo plnění.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 zaznamenává osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem tak, aby mohly být zpřístupněny elektronickými prostředky bez prodlení a za jednotlivé dodané zboží nebo poskytnuté služby.

Pokud byli osoba povinná k dani nebo zprostředkovatel jednající jejím jménem požádáni, aby elektronickými prostředky předložili záznamy uvedené v člácích 369, 369k a 369x směrnice 2006/112/ES, nepředložili je však do dvaceti dnů ode dne obdržení žádosti, zašle členský stát identifikace osobě povinné k dani nebo zprostředkovateli jednajícímu jejím jménem

upomínku ohledně předložení těchto záznamů. Členský stát identifikace informuje elektronickými prostředky členské státy spotřeby o zaslání upomínky.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2021.

Členské státy však osobám povinným k dani a zprostředkovatelům jednajícím jejich jménem umožní poskytnout informace požadované podle článku 360, článku 369c nebo článku 369o směrnice 2006/112/ES za účelem registrace do zvláštních režimů od 1. října 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*